

Motion till riksdagen 2005/06:Sf363

av Catherine Persson (s)

Handikappersättningens nivåer

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om nivåer i handikappersättningen.

Motivering

Enligt uppgift har en del som är kroniskt sjuka varje år kostnader som är nära under den lägsta gränsen för att erhålla handikappersättning. Personer med funktionshinder har som grupp generellt sett lägre inkomster. En nyligen (september 2005) presenterad genomförd undersökning av utredningsinstitutet Handu bekräftar att en stor andel personer med funktionshinder har låga inkomster. Mest kännbara är kostnaderna naturligtvis för de personer med mycket låga inkomster och som har ökade merkostnader men inte når upp till nivån för lägsta handikappersättningen.

Handikappersättning utges till personer fr.o.m. juli månad det år de fyllt 19 år och som fått sin funktionsförmåga nedsatt före fyllda 65 år.

För att erhålla handikappersättning krävs

- att personen i sin dagliga livsföring behöver mera tidskrävande hjälp av annan
- att personen för att kunna förvärvsarbeta eller studera behöver fortlöpande hjälp av annan eller
- att personen eljest behöver vidkännas betydande merkostnader till följd av funktionsnedsättning.

Handikappersättning kan efter beslut av Försäkringskassan erhållas enligt tre olika procentuella nivåer: 36, 53 eller 69 % av basbeloppet beroende på merkostnader.

Enligt olika handikapporganisationer kan det vara svårt att få rätt till handikappersättning. Bedömningarna som görs av Försäkringskassan är individuella och personer som hamnat i ett sådant ekonomiskt läge att de inte har råd och då avstår från t.ex. behandlingar och artiklar för att öka sin livskvalitet

Fel! Okänt namn på

samt välbefinnande har då svårt att styrka sina egentliga kostnader. Detta innebär naturligtvis inte bara sämre hälsa och ekonomi för individen utan kan också medföra ökade kostnader för samhället, t.ex. kostnader för ökad sjuk-skrivning.

Regeringen bör därför överväga möjligheterna till andra ersättningsnivåer än de nuvarande. Detta skulle medföra mer likvärdiga förutsättningar för personer med funktionshinder jämfört med personer som inte har funktionshinder.

Stockholm den 3 oktober 2005

Catherine Persson (s)